

Bilag II.

Ministeriet for Industri, Handel og Søfart

København, den 23. Februar 1929.

I Skrivelse af 21. d. M. har nogle Medlemmer af det ærede Udvalg rejst Spørgsmaal om, hvorvidt § 4 i Forslaget til Lov om Værn for Erhvervs- og Arbejdskraft er at forstaa saaledes, at Lov Nr. 536 af 4. Oktober 1919 om Den faste Voldgiftsret overhovedet ikke berøres af Lovforslaget.

I denne Anledning skal man udtale, at de i den nævnte Lov omhandlede kollektive Aftaler ifølge Lovforslagets § 4 ikke berøres af dette.

For saa vidt der i Udvalgets fornævnte Skrivelse derhos er rejst Spørgsmaal om, hvorvidt der i Lovforslagets § 1 ved kollektive Aftaler er tænkt paa Overenskomster om Løn- og Arbejdsvilkaar, som afsluttes mellem Arbejdsgivere og Arbejdere eller mellem disses Organisationer, og hvorvidt enkelte Medlemmer under Henviisning til, at den kollektive Aftale paa uberettiget Maade begrænser den enkeltes frie Adgang til Erhverv eller Arbejde, kan frigøre sig for de ved Overenskomsten indgaaede Forpligtelser, skal man udtale, at der ved Lovforslagets § 1 alene tages Sigte paa saadanne kollektive Aftaler, for hvilke Loven om den faste Voldgiftsret ikke er gældende, og at Spørgsmaalet om Grænsen herimellem maa afgøres af Domstolene.

Det samme gælder med Hensyn til det i Udvalgets Skrivelse med Henviisning til Lovforslagets § 3 rejste Spørgsmaal om, hvorvidt en Arbejdsstandsning (Strejke og Blokade) overfor en Forening af Arbejdsgivere eller Enkeltvirksomheder og en Lockout mod Arbejderne som Følge af Uoverensstemmelse om Løn- og Arbejdsvilkaarene eller fremkaldt af andre Grunde kan henføres under „Enhver Art af økonomisk eller personlig Forfølgelse o. s. v.“ og derfor er ulovlig.

For saa vidt angaar det i Udvalgets Skrivelse berørte Spørgsmaal om, hvad der kan henføres under Boykotning, og for hvilke Handlinger der kan idømmes Straffe, bemærkes, at Boykotning sædvanlig vil omfatte økonomisk eller personlig Forfølgelse gennem Afskæring af en Persons sædvanlige Erhvervsmuligheder og Vanskeliggørelse af hans Leveforhold i Overensstemmelse med den her i Landet almindelig anerkendte Erhvervs- og Arbejdskraft, og at Straf herfor ifølge Lovforslagets § 3 vil kunne idømmes, for saa vidt det angivne Formaal med Boykotningen forfølges paa uberettiget Maade.

Med Hensyn til det i Udvalgets Skrivelse yderligere rejste Spørgsmaal om, hvorvidt Bestemmelserne i Lovforslagets § 3 efter Handelsministeriets Opfattelse kun tager Sigte paa saadanne Tilfælde, hvor nogen søger at forhindre en Person i at staa tilsluttet en Organisation, som han selv ønsker at være Medlem af, og hvortil han er adgangsberettiget, eller om Bestemmelsen tillige gaar ud paa at afskære Organisationerne Lejlighed til at nægte Personer Optagelse, som de af en eller anden Grund ikke vil optage som Medlemmer, bemærkes, at Spørgsmaalet herom maa afgøres af Domstolene under Hensyn saavel til denne Lov som til hele vor øvrige Lovgivning.

For saa vidt der endelig i Udvalgets Skrivelse rejses Spørgsmaal om, hvilke Lovbestemmelser i andre Love der kan blive Tale om at henvise til i Forbindelse med Afgørelsen af, hvad der i Henhold til Lovforslagets § 3 er uberettiget og hvad ikke, bemærkes, at det ikke skønnes muligt at opregne alle de paa-